

DIUMENGE XXXIII DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Damià Roure, monjo de Montserrat
18 de novembre de 2018
Dn 12,1-3; He 10,11-18; Mc 13,24-32

Benvolguts germans i germanes:

Estem acabant l'any litúrgic. Diumenge que ve és Crist Rei i l'altre diumenge començarem el temps d'Advent, que ens ajudarà a preparar el Nadal.

Les lectures de la missa d'avui ens fan prendre consciència de la tensió que vivim entre allò que nosaltres, per la nostra part, podem aconseguir amb el nostre esforç i bona voluntat, i, per una altra part, el que Déu ens ha mostrat generosament en Jesucrist, que il·lumina la nostra intel·ligència i el nostre cor i ens obre sempre un camí. És a dir, al costat del nostre treball diari, sentim la necessitat d'acollir ben de cor aquell do inabastable que Déu ens aporta gràcies a Jesucrist, camí, veritat i vida. El seu exemple i les seves paraules ens ajuden a dur coratjosament a bon terme allò que Déu espera de nosaltres.

El profeta Daniel ens deia a la primera lectura que, malgrat totes les proves de la vida, els justos resplendiran com el sol i «els qui n'hauran acompanyat molts per camins de justícia brillaran com les estrelles per sempre». Amb aquestes paraules, Daniel, ens anima a viure amb coratge, d'una manera solidària, i a treballar per crear un món pacífic i una bona convivència. Sabem que el projecte de Déu és un projecte de salvació, i que, tant els cristians com tota la gent de bona voluntat trebalem per crear un espai de respecte, d'estimació i de justícia.

El Salm que hem cantat ens ajuda a agrair l'ajut que rebem de Déu, quan ens diu: «sempre tinc present el Senyor, amb ell a la dreta mai no cauré; no abandonareu la meua vida enmig dels morts; m'ensenyareu el camí que duu a la vida». Amb l'ajut de Déu anem seguint aquest camí que es recolza en el fons de bondat que hi ha en el més íntim de cada persona, a l'interior de tots nosaltres. D'aquest tresor de bondat n'ha de sortir una relació bona i noble amb tothom, en un ambient de bona convivència, que ens ajudi a posar en pràctica els dons que Déu ha donat a cadascú. Un camí que ens ha de portar a una vida recta i justa, gràcies als dons de Déu i a la nostra responsabilitat personal.

Que el camí no sempre és fàcil ens ho diu la 2a lectura de la Carta als Hebreus, quan ens presenta Jesucrist que ens parla no sols de paraula, sinó també, amb el seu exemple, mantenint-se ferm fins a donar la seva vida per tal de restablir la plena humanització de la persona. Tal com ho diu la carta als Hebreus, «amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats». Enmig de les dificultats que podem patir, Jesucrist ens obre un camí, ens infon coratge i fortalesa a cadascun de nosaltres. Així podrem avançar sempre de nou i podrem valorar i apreciar com n'és d'important tractar bé a tothom i compartir un autèntic esperit de reconciliació i de solidaritat, obrint sempre espais de diàleg, tant necessaris avui en dia, per viure dignament i en pau.

L'evangeli ens parla de la reunió de tots els elegits, de tota la gent de bona voluntat que vindran de tots els quatre vents de la terra. Serà un gran convit de festa. I per participar-hi plenament, ens omple d'esperança l'obra que Crist aconsegueix en cada persona a través del seu Esperit d'amor. D'aquesta manera ens proposa de viure amb sinceritat, amb humilitat i amb una disposició realista per millorar el que calgui i anar sempre endavant. En aquesta línia, tenim la sort de poder acollir la bonesa de Déu que ens infon confiança i ens empeny a treballar responsablement de manera constructiva.

Les lectures de la missa d'avui ens ofereixen, doncs, un missatge d'esperança per l'avui de la nostra església i de la nostra societat, en diàleg constant amb aquells valors ètics que fonamentalment compartim i que creiem més necessaris. Per tal de seguir endavant, confiem que no ens falti mai ni l'ajut del Senyor, ni la intercessió de la Mare de Déu de Montserrat a la qual venerem de cor i que ens acull amorosament en aquest santuari.